

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja

in

Svetega Antona

Padovanskega

Leto XX; številka 451 datum 10. 1. 2016

V času naših staršev in naših starih staršev, so ljudje pogosto **prosili in molili za modrost zdrave pameti**. Tisti časi se nam zdijo preprostejši in mirnejši, čeprav so bili bolj negotovi, kakor danes, ker je človek takrat imel slabši standard, kakor danes. Zato so bili primorani, da so prosili za modrost, za Svetega Duha, za zdravo pamet, da so se ne samo živeli, temveč včasih dejansko preživeli, ter da smo mi lahko danes tukaj. Danes pa, ko smo bolj izobraženi in bolj razgledani, bolj znanstveno podkovani, kakor kdaj koli prej, pa smo **v modrosti opešali**. Bolj kot kdaj koli prej je potrebno, da si modrost »*V Jakobu postavi svoj šotor, v Izraelu prevzemi svojo dediščino.*« Mi, kateri se nedeljo za nedeljo zbiramo okrog Gospodovega oltarja in Njegove življenjske daritve smo Njegova dediščina. Nismo samo dediščina svojih staršev, ali prastaršev, temveč tudi Boga. Toda včasih se zdi, da bomo zavoljo naše sebičnosti vse skupaj zavrgli. Ne samo vsako nedeljo, temveč vsak dan prihaja učlovečena Beseda v svojo lastnino: »*toda njeni je niso sprejeli.*« Naši predniki so se jasno zavedali, da je svetla prihodnost in preteklost brez krivde odvisna od današnjega dne. Toda, **da bi današnji dan dobro živeli, ga preživeli, potrebujemo modrosti, zdrave pameti. Moramo sprejeti Boga, ni druge rešitve.** Zato si vzemimo zgled apostola Pavla, ki pravi: »*Zato se ne neham zahvaljevati za vas in se vas spominjati v svojih molitvah.*« Drug za drugega se moremo zahvaljevati, ker je drugi bogastvo za mene, jaz pa za drugega. Drug za drugega moramo moliti in prositi, da bi nam Bog »*dal duha modrosti in razodetja, da ga boste spoznali.*« Ker **šele potem, ko bomo Boga spoznali, takšnega, kakor resnično je**, ne samo kot plod lastnega premišljevanja, **ga bomo lahko sprejeli, in tistim, ki ga bodo sprejeli, bo dal »moč, da postanejo Božji otroci.« To je moč vere, moč upanja in moč ljubezni.**

Pon., 11. 1. Pavlin Oglejski	Ob 17. uri za + Avgušтина Podlesnika - <u>po maši srečanje članov ribniškega ŽPS-ta</u>
Tor., 12. 1. Tatjana (Tanja)	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje
Sre., 13. 1. Hilarij	Ob 9.30 srečanje dekanijskih duhovnikov – rekolekcija v Vuhredu (doma ne bo daritve – sv. maše)
Čet., 14. 1. Odon (Oton)	Ob 17. uri za + Branka Repnika

Pet., 15. 1. Absolom	Ob 17. uri za + Draga Grubelnika
Sob., 16. 1. Marijin spomin	Ob 15. uri v Josipdolu za + Karla Kačiča in sinova Ob 17. uri za + Kristino Mihelič, obl.
Ned., 17. 1. 2. NEDELJA MED LETOM Anton Puščavnik Ob 8. uri za + starše Kompoš ter 2 brata in sorodnike Ob 10. uri na Sv. Antonu za žive in + župljane Ob 11.30 za + Antona Plazla, Mirka Pomberga in starše Katarino in Franja Medveda ter brata Josipa	<u>O življenju v zakonskem stanu kroži veliko anekdot.</u> Ne bi želel biti pesimist in zakona primerjati z mučeništvom, a ostaja dejstvo, da je zakonsko in družinsko življenje včasih obremenjujoče in zahtevno ter terja veliko naporov in truda, ki pa je tudi velikokrat poplačan. Preveč poudarjamo težave skupnega življenja in danes se v družbi že uveljavlja mnenje, da je trajnost zakona skoraj nemogoča. Res je, da zakonca iz svoje moči ne moreta izpolniti težke naloge pričevanja za Kristusa, a zato v zakramentu sv. zakona Kristus stopa v njuno skupno življenje, da bi posvetil njuno medsebojno ljubezen in jo blagoslavljal ter možu in ženi dajal moč za skupno življenje. Zakonca naj zato v medsebojnem darovanju, ki temelji na ljubezni, s skupno molitvijo, v kateri bosta prosila za vztrajanje v zakonu, povabita medse Kristusa, kakor sta ga povabila na svojo svatbo mladoporočenca v Kani, kakor beremo v današnjem evangeliju. Na svatbi je Kristus spremenil vodo v vino in tako naredil prvo znamenje (Jn 2,11). To je bilo izredno znamenje – mi ga običajno imenujemo čudež. To in druga Jezusova znamenja kažejo na Jezusovo božanstvo in ljubezen. Jezus je z njim pokazal, da je Božji Sin, ki skrbi za človeka in vidi njegove potrebe. Česar se Kristus, Božji Sin, dotakne, temu da novo vsebino. Vodo je spremenil v vino. In še danes se pri vsaki maši z Božjo pomočjo vino spremeni v Jezusovo kri. Bog zmore snov (materijo) spremeniti, posvetiti. Pri tem velikokrat uporabi človeka. Tudi pri zakonu Bog pokliče moškega in žensko, da sodelujeta pri njegovem odrešenjskem načrtu, da bi po njuni darujoči se ljubezni priklical nova človeška življenja in da bi sveto živela med drugimi ljudmi. Ljubezen zakoncev tako lahko postane znamenje Božje darujoče se ljubezni v nevernem svetu. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Nikoli ne obupajte nad Božjo usmiljenostjo.

Benedikt iz Nursije

Pon., 18. 1. Marjeta Ogrska	Začetek tedna molitve za edinost kristjanov Ob 17. uri za + Amalijo Vais
Tor., 19. 1. Makarij	Ob 17. uri za + Avgušтина Podlesnika
Sre., 20. 1. Fabijan	Ob 8. uri za žive + župljane
Čet., 21. 1. Neža	Ob 17. uri Za + Branka Repnika

Pet., 22. 1. Vincencij	Ob 17. uri za + Draga Grubelnika
Sob., 23. 1. Zaroka Marije in Jožefa	Ob 15. uri pri Mariji ??? Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje - <i>po maši</i> : srečanje prvoobhajancev in njihovih staršev
Ned., 24. 1. 3. NEDELJA MED LETOM Francišek Saleški Ob 8. uri za + Branka Sgerma in vse + na Sgermovem Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Amalijo Petrun Ob 11.30 za + Marijo in Milana Gosaka ter sorodnike	<p><i>Pred nedavnim me je pretreslo pripovedovanje domačih o njihovem sorodniku, ki se je odpravil v Indijo za daljše obdobje, da bi »poglobil svojo duhovnost«. Doma je pustil ženo in otroka, pustil službo in prodal precej vrednosti, da bi si omogočil to potovanje. Poglobiti duhovnost! A kakšno, sem se spraševal skupaj z domačimi. Kakšna je duhovnost, ki zapusti doma nepreskrbljenega otroka in neodgovorno ravna z drugimi? Običajno ljudje duhovnost enačimo z nematerialnostjo. Najbrž je tako ravnal tudi omenjeni človek. Zapustil je snovno in se odločil za duhovno. <u>Za kristjane pa je duhovno tisto, kar izhaja iz Svetega Duha.</u> Jezus v današnjem evangeliju pravi: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil« (Lk 1,18). Gre za Kristusov nastopni govor v domači shodnici, v katerem poudari, da ga vodi Sveti Duh. Sveto pismo tudi govori, da je bilo vse Jezusovo življenje pod vodstvom Duha: bil je spočet od Duha, Duh ga je vodil v puščavo, Duh je bil navzoč pri krstu in končno je Kristus na križu izdihnil duha. Ker je bil poln Duha, se je Jezus čutil poklicanega (maziljenega), da »oznani jetnikom prostost in slepim, da spregledajo, da zatirane pusti na svobodo«. Jezus, ki je bil poln Duha in je ta vodil njegovo življenje, ni priporočal nasprotja snovnemu (materialnemu), ampak je v svetu opravljal dobra dela in dela usmiljenja, ki so bila sad Duha. Z Božjim Duhom mora biti zaznamovano tudi življenje vsakega kristjana. V zgodovini Cerkve nam svetniki zgovorno dokazujejo, kako so na najrazličnejše načine uresničevali navdihe Duha. Ene je Duh zaznamoval, da so stregli ubogim (mati Terezija), druge, da so ustanavljali časopise, da bi oznanjali evangelij (don Alberione), tretje, da so združili oboje (Maksimiljan Kolbe), četrte, da so darovali svoje življenje za Kristusa (Edith Stein) ... Številne nerazglašene svetnike je vodil Duh, da so bili zvesti zakonci in dobre matere ter skrbni očetje, požrtvovalni duhovniki, marljivi delavci ... Opravljali so različna dela, vse dobre navdihe pa jim je dajal Sveti Duh. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</i></p>

Bog vam daj en lep dan! Januarski je. Čas po praznikih, ki jih obhajamo konec decembra in v začetku januarja, pa je kot nalašč za premislek. *Na kakšen način? Morda tako, da v zimskih večerih obudimo staro navado branja knjig in kakšne dobre revije. Kaj naj vam priporočam?* Glede na to, da ima v mesecu januarju god zanimiv svetnik, ki ga imenujemo za sv. Franciška Saleškega, bomo govorili o verskem tisku. **Kako je torej z verskim tiskom v naši deželi, katere dedje so tako radi v enakih zimskih večerih**

(morda s kakšnim metrom več snega in na kakšni stari dobri peči, ki jih je zamenjal radiator=) **prebiral Mohorjevke in drugo tiskano besedo, ki jim je odpirala ne samo zaklade vere, ampak tudi jezika in narodne zavesti?**

„Boj se bralca ene knjige“ je stari slovenski rek, ki ima korenine že tam daleč v rimski dobi. Že stari so namreč vedeli, kakšno moč ima knjiga in kako lahko človek napreduje v znanju s prebiranjem in učenjem. Ta stari rek je nekako dvorezen. Po eni strani predstavlja tiste, ki glede na branje sodijo v »okvirjene« ljudi. Radi preberejo sem in tja to, kar jim diši. Če slučajno naletijo še na kakšno drugo, po možnosti drugače učečo literaturo, se ji na daleč izognejo, da jim ne bi bilo potrebno dvomiti ali vsaj razčistiti, priti do resnice. Takih ljudi se v resnici moramo bati! In ni jih tako malo, ki jim je tuja medijska pluralnost. Dovolj jim je resnica, ki je na eni strani dnevnega časopisa zapisana. In to resnico vzamejo kot zapoved od Vsemogočnega, ki jo hočeš nočeš morajo izpolnjevati. **„Boj se bralca ene knjige!“** Na drugi strani tale naš pregovor velja kot strahospoštovanje do tistega, ki zna prebrati zapisano besedo tako, da bo svoje mnenje, pripadnost, norme znal utemeljevati, se boriti, biti jasen glas, ki se enostavno mora oglasiti. Ki mu vest ne bo dala, da bi molčal. Ki se zna oglasiti ob pravem času in ima dobre temelje za besede, ki jih bo izrekel. Prave vire, namreč. **„Boj se bralca ene knjige!“** Vprašali me boste, **kakšno zvezo ima to z verskim tiskom in mediji?** Pa ima! **Odnos povprečnega katoliškega kristjana do verskega tiska je pri nas zelo hladen.** Je odnos, ki že težko stoji, pa se pravi viharji šele bližajo. Kar priznajmo si, da **neradi beremo.** Ko zanimanje slučajno nanese na verski tisk, se spretno izognemo. *Zakaj?* Ker imajo drugi lepše naslovnice. Ker jih ponujajo povsod. Ker znajo navdušiti, četudi z zapeljivo neresnico. Ker prižgem radio in imam prednastavljeno frekvenco. Ker ... Saj ne rečem. Ni več monopola starih dobrih mohorjevih bukev, ponudbe je dosti, morda res ne vemo, za kaj bi se odločili. Se izgovarjamo ... Res bomo težko zaobjeli in prebrali celoten verski tisk, ki je, hvala Bogu, na moč razširjen. Tudi radijski valovi in internetni cunamiji s katoliškimi vsebinami kar visoko kotirajo. Spet hvala Bogu. **Toda, če ne beremo nič, potem tudi vedeti ne moremo nič. Če se ne seznanimo, ne moremo ugovarjati.** In nenazadnje, **v katerem poklicu pa si z diplomo zaključil svoje delo na področju stalnega učenja. Da pri diplomiranih katoličanih ne bi ostalo tako, skrbi prav verski tisk. Vsem želim, da bi na priprošnje sv. Franciška Saleškega znali izbirati pravi tisk. Znali in hoteli poseči v bogato skrinjo slovenskega katoliškega tiska.** Ni potrebno prebrati vse. Preveč je. Če pa ne preberemo nič, se komaj še lahko imenujemo kristjani. Še manj, da bi se nas kdo kot bralce ene knjige opazil in videl v nas konkretnega in močnega, s dobrimi odgovori in ugovori podprtega sogovornika. Morda bo prav letošnji, dobro mrzli januar pravšen, da se usedemo na peč ali ob radiator in preberemo kakšno katoliško revijo, čeprav med njimi ni kriminalk in akcij...

Komentar župnika Sebastjana Likarja

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)

fredy.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>